

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D., a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: I.P. , nar. ..., bytem ...
zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem
Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2017, čj. DSH/4650/17,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 16. 6. 2017, čj. DSH/4650/17, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 13 200 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 17. 8. 2017, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“)

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

doručenou téhož dne, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2017, čj. DSH/4650/17 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále jen „Magistrát“ nebo „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 6. 10. 2016, čj. MMP/239857/16 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobci podle § 125f odst. 3 za využití § 125c odst. 4 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta ve výši 3 000 Kč za správní delikt ve smyslu § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel motorového vozidla Škoda Octavia, RZ ..., porušil § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, a to v souvislosti s protiprávním jednáním nezjištěného řidiče tohoto vozidla, který dne 19. 11. 2015 v 8:05 hod. v Plzni, na vozovce pozemní komunikace Plaské ulice mezi křižovatkami s ulicemi Studentská a Pode Dvory ve směru jízdy z centra města, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 26 km/hod. (po odečtení odchylky měření), čímž se nezjištěný řidič dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, a to porušením § 18 odst. 4 téhož zákona. Žalobci byla dále uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Správní delikty provozovatele vozidla v souvislosti s provozem vozidel na pozemních komunikacích upravuje mimo jiné zákon o silničním provozu.
3. Správní řízení upravuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[II] Žaloba

4. Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu. Předně připomněl, že Magistrát ho písemností ze dne 20. 11. 2015 vyzval k uhrazení určené částky a zároveň ho informoval o možnosti sdělit totožnost řidiče. Dne 7. 12. 2015 byla prvoinstančnímu správnímu orgánu doručena plná moc oprávnující zmocněnce k zastupování žalobce ve věci a zároveň písemnost sdělující údaje potřebné k určení totožnosti řidiče výše uvedeného vozidla. Písemností ze dne 12. 5. 2016 vyzval Magistrát žalobce ke sdělení, zda jej i v řízení o správním deliktu bude zastupovat dosavadní zmocněnec, dále k případnému zaslání plné moci v určené lhůtě a zároveň jej informoval, že dne 27. 7. 2016 bude ve věci probíhat dokazování mimo ústní jednání.
5. Žalobce na tuto výzvu nereagoval. O této zásilce se vůbec nedozvěděl, jelikož mu do poštovní schránky nebyla vhozena výzva k vyzvednutí této zásilky (a tedy ani nemohlo dojít k fikci doručení).
6. Zároveň, pokud správní orgán považoval za nezbytné předložení nové plné moci, měl k tomu vyzvat především zmocněnce žalobce. Zde žalobce s odkazem na § 34 odst. 2 správního řádu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, čj. 1 As 96/2015-32, z něhož citoval (*„Jak plyne z výše uvedené judikatury, může se stát, že správní orgán na základě konkrétních okolností považuje kopii plné moci za nedostatečnou k prokázání existence zmocnění. V takovém případě je na místě vyzvat zmocněnce k doložení originálu plné moci, tedy ke kvalitativně vyššímu prokázání zmocnění, přičemž je s ohledem na zákaz libovůle žádoucí uvést v odůvodnění výzvy důvody, proč se správní orgán nespokojil s prokázáním zmocnění předložením prosté kopie plné moci. Je-li pak zmocněncem originál plné moci*

předložen, pochybnosti správního orgánu jsou odstraněny a v řízení je možné pokračovat se zvoleným zmocněncem.) a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, čj. 4 As 171/2014-26, kde tento soud konstatoval následující: „K prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc (§ 33 odst. 1 správního řádu z roku 2004) předložená v prosté kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda plná moc byla účastníkem řízení skutečně udělena. V takovém případě správní orgán vyzve zmocněnce, aby plnou moc předložil v originále nebo ověřené kopii.“. Žalobce dále uvedl, že v dané době přitom ještě nebylo zahájeno řízení o správním deliktu, a proto o tom, že je žalobce zastoupen, ani z hlediska správního orgánu nepanovala pochybnost.

7. Shora citovaná výzva však byla zaslána pouze žalobci, a proto nemohla být právně závazná, ani kdyby došlo k jejímu řádnému doručení (§ 34 odst. 2 věty druhé správního řádu). Lze tak dovodit, že závěr správních orgánů o tom, že žalobce nebyl zastoupen, byl poněkud předčasný, neboť lhůta k doložení plné moci ještě nezačala běžet, neboť nebyla dosud řádně doručena. Doručována totiž měla být předně zmocněnci.
8. Žalobce byl však současně názoru, že výzva ke sdělení, zda jej i v řízení o správním deliktu bude zastupovat dosavadní zmocněnec, byla neoprávněná, neboť z plné moci, kterou v té době správní orgán již disponoval, tj. z plné moci ze dne 3. 12. 2015, jednoznačně vyplývalo, že se vztahuje též na řízení o správním deliktu (viz text plné moci).
9. Je sice pravdou, že plná moc byla určena pro řízení pod sp. zn. SZ MMP/283504/15, což byla spisová značka výzvy k úhradě určené částky, přičemž následné řízení bylo vedeno pod sp. zn. SZ MMP/102557/16. Přesto však bylo z plné moci zřejmé, že se vztahuje na předmětné řízení o správním deliktu, neboť rozpor mezi plnou mocí a skutečnou spisovou značkou je nepodstatnou formalitou. Podstatná je totožnost skutku a typu řízení, kdy o tomto na základě obsahu plné moci nemohou panovat žádné pochyby. Opačný, přepjatě formalistický přístup, by vytvořil prostor pro účelové rušení zmocnění změnou spisové značky, pod kterou je vedeno řízení, což by vytvořilo nepřipustný prostor pro libovůli správních orgánů a značně by uškodilo právu účastníků řízení být v řízení zastoupen. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, čj. 1 As 9/2015-27, odstavec 22 – 23).
10. Žalobce tedy namítal, že správnímu orgánu byla předložena taková plná moc, na základě které nemohlo být pochyb o tom, že zmocněnec žalobce je zmocněn i k zastupování žalobce v řízení o správním deliktu. Pokud však nějaké pochyby měl, měl k jejich odstranění vyzvat primárně zmocněnce, kdy tato výzva by měla být konkrétně odůvodněna, neboť jinak se tato výzva jeví jako úřední obstrukce. Jelikož k tomu nedošlo (výzva byla – údajně – doručena pouze žalobci, a současně zřejmě ani nebyla odůvodněna, neboť ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí není uvedeno, proč původní plná moc nepostačovala), byl závěr správního orgánu o tom, že žalobce není zastoupen, předčasný a neoprávněný.
11. V důsledku tak dosud nedošlo k účinnému zahájení řízení o správním deliktu, k řádnému oznámení termínu dokazování mimo ústní jednání, ani k řádnému doručení rozhodnutí prvého stupně. Žalobce je proto nucen konstatovat, že již došlo k prekluzi odpovědnosti za údajný správní delikt.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 8. 11. 2017, v němž konstatoval, že dle jeho

názoru se plná moc ze dne 2. 12. 2015 (správně ze dne 3. 12. 2015 – pozn. soudu) vztahovala k řízení vedenému pod spisovou značkou SZ MMP/283504/15, tedy k výzvě k úhradě určené částky. Prvoinstanční správní orgán navíc vyzval žalobce písemností ze dne 12. 5. 2016, aby v případě, že i v řízení o správním deliktu (vedeném pod sp. zn. SZ MMP/102557/16) bude zastupován zmocněncem, mu zaslal příslušnou plnou moc týkající se zmocnění k zastupování v řízení o správním deliktu. Tato výzva byla žalobci doručena dne 23. 5. 2016 fikcí. Vzhledem k tomu, že žalobce na tuto výzvu nijak nereagoval, měl žalovaný za to, že žalobce nebyl v řízení o správním deliktu zastoupen.

13. Další písemnosti zaslané Magistrátem osobně přebíral žalobce, byl tak seznámen s průběhem řízení a po celou dobu tohoto řízení mohl doložit plnou moc dokazující zastoupení ve věci. Žalovaný se neztotožnil se závěry žalobce, že by šlo o úřední obstrukce, ani že by nedošlo k účinnému zahájení řízení o správním deliktu nebo řádnému doručení prvoinstančního rozhodnutí. Žalovaný, na základě všech uvedených skutečností a s odkazem na napadené i prvoinstanční rozhodnutí, hodnotil žalobu jako nedůvodnou a navrhl ji zamítnout.

[IV] Posouzení věci soudem

14. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
15. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
16. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
17. Při jednání před soudem dne 26. 6. 2019 zástupce žalobce i žalovaný setrvali na svrchu rekapitulované argumentaci. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Rozsah soudního přezkumu byl dán faktem, že žalobcovo odvolání bylo žalovaným zamítnuto jako opožděné, a to ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu. Judikatura správních soudů se ustálila na postupu, podle něhož je soud v takovém případě oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné (nebo nepřipustné) odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu [k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010, č. 5 As 41/2009-91 (toto i další zde zmíněná a citovaná rozhodnutí kasačního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz), kde bylo vyjeveno mj. toto (zvýraznění provedl krajský soud): „Rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího

správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75, všechny dostupné na www.nssoud.cz).“].

19. Podstata sporu byla v náhledu na plnou moc ze dne 3. 12. 2015, kterou žalobce dle § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu zmocnil společnost ODVOZ VOZU s. r. o. ke „svému zastupování ve správním řízení, které vede Magistrát města Plzně jako věcně a místně příslušný správní orgán, ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, označeném spisovou značkou SZ MMP/283504/15. Plná moc je udělena též k úkonům souvisejících. Zmocnitel nedává zmocněnci souhlas k dalšímu postoupení zmocnění třetí osobě.“. Ona plná moc byla přílohou žalobcovy podání, kterým reagoval na výzvu prvoinstančního správního orgánu ze dne 20. 11. 2015, čj. MMP/283632/15, sp. zn. SZ MMP/283504/15, označenou jako „Výzva k uhrazení určené částky“, v níž byl žalobce mj. obeznamen 1) s tím, že je vyzván, jakožto provozovatel motorového vozidla RZ ... k uhrazení částky 1 300 Kč; 2) o tom, že dne 19. 11. 2015 bylo zjištěno protiprávní jednání řidiče uvedeného motorového vozidla, jehož provozovatelem byl v uvedený den žalobce; 3) o možnosti sdělit správnímu orgánu ve stanovené lhůtě totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku; a 4) o tom, že nezjistí-li správní orgán při řízení o přestupku osobu pachatele, věc podle zákona o přestupcích odloží, příp. řízení ve věci přestupku zastaví a zahájí řízení ve věci správního deliktu provozovatele vozidla pro porušení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
20. Protože se Magistrátu nepodařilo prokázat, že by dne 19. 11. 2015 řídil automobil RZ ...žalobcem označený D.P. řízení ve věci přestupku bylo odloženo ve smyslu § 66 odst. 3 písm. g) zákona o přestupcích (viz záznam o odložení věci ze dne 26. 4. 2016, čj. MMP/101796/16, sp. zn. SZ MMP/283504/15).
21. Následně (dne 12. 5. 2016) byla žalobci na adresu ... (= adresa uvedená na plné moci ze dne 3. 12. 2015), prvoinstančním správním orgánem zaslána listina označená jako „Výzva ke sdělení“, a to pod čj. MMP/116243/16, sp. zn. SZ MMP/102557/16. Žalobce v ní byl seznámen s tím, že došlo k odložení věci stran přestupku (viz výše), a dále s tím, že proti němu bude zahájeno řízení o správním deliktu provozovatele vozidla ve smyslu § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Magistrát zároveň žalobci sdělil následující: „Vzhledem k tomu, že ve věci podezření ze spáchání výše popsaného přestupku jste ke svému zastupování zmocnil společnost ODVOZ VOZU s. r. o. (...), Vás tímto správní orgán vyzývá, abyste v případě, že i v řízení o správním deliktu budete tímto (či jiným) zmocněncem zastupován, do pěti pracovních dnů ode dne doručení této písemnosti zaslal zdejšímu správnímu orgánu příslušnou plnou moc týkající se zmocnění k zastupování vaší osoby v tomto řízení. Pokud v uvedené lhůtě nebude plná moc zdejšímu správnímu orgánu zaslána, bude nadále postupovat, jako byste si zmocněnce nezvolil.“. Tato písemnost byla vhozena do žalobcovy schránky dne 24. 5. 2016 a žalobce na ni nikterak nereagoval. Dne 4. 7. 2016 bylo pod čj. MMP/162437/16, sp. zn. SZ MMP/102557/16, vyhotoveno oznámení o zahájení správního deliktu, které bylo žalobci vhozeno do schránky na nové adrese v L.... Na téže adrese si žalobce následně převzal listinu - oznámení o pokračování správního řízení o správním deliktu - ze dne 29. 7. 2016, čj. MMP/183887/16, sp. zn. SZ MMP/102557/16 (převzato dne 4. 8. 2016), vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 25. 8. 2016, čj. MMP/204255/16, sp. zn. SZ MMP/102557/16 (převzato dne 5. 9. 2016), a

prvoinstanční rozhodnutí (převzato dne 17. 10. 2016).

22. Stran důvodnosti žaloby soud považuje, v souladu s žalující stranou, za inspirativní rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, čj. 1 As 9/2015-27 (dále též „Rozsudek ze dne 1. 4. 2015“).
23. Kasační soud v uvedeném rozsudku vyjevil mj. toto: „[20] Účastník správního řízení si může v řízení zvolit zmocněnce, a to dle § 33 odst. 1 správního řádu. Toto zmocnění se prokazuje písemnou plnou mocí. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, zmocnění může být uděleno v různém rozsahu – k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení. Dále může být zmocnění uděleno i pro celé řízení, nebo, za předpokladu úředního ověření podpisu na plné moci, pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určité době nebo bez omezení v budoucnu. [21] Při posuzování rozsahu zmocnění je vždy na místě položit si otázku, jakým úmyslem byli zmocnitel a zmocněnec vedeni při sepisování plné moci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007 - 158). Na úmysl smluvních stran je možné usuzovat z okolností o tomto úmyslu vypovídajících. Jednou z hlavních okolností v případě dohody o plné moci je text plné moci, listiny osvědčující její uzavření.“.
24. V souzené věci je zřejmé, že žalobce zmocnil společnost ODVOZ VOZU s. r. o. ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu, tedy k zastupování pro celé řízení. Dalším nezpochybnitelným faktem je, že ODVOZ VOZU s. r. o. byla zmocněna k žalobcovu zastupování ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů. To bylo uvedeno výslovně. Zároveň je ovšem pravdou, že žalobce v plné moci hovoří o řízení o správním deliktu, které je vedeno (byť v té době s ním takové správní řízení ještě vedeno nebylo), a podřazuje toto řízení pod sp. zn. SZ MMP/283504/15.
25. Bylo tedy nutné odpovědět na otázku, zda byl text plné moci natolik zřejmý, že zmocnění bylo možno považovat bez zásadních interpretačních potíží za určené pro řízení o správním deliktu, či zda ob stojí argument žalovaného vyslovený ve vyjádření k žalobě, totiž že z textu plné moci ze dne 3. 12. 2015 vyplývalo, že se vztahuje na řízení pod sp. zn. SZ MMP/283504/15, tedy k výzvě k úhradě určené částky, a bylo nutné žalobce vyzvat k objasnění skutečností stran zmocnění.
26. Předně, fakt, že žalobce použil v plné moci ve vztahu k existenci správního řízení o správním deliktu přítomného času místo času budoucího, nehraje podstatnou roli, neboť plnou moc lze udělit i *pro futuro* (k tomu srov. Rozsudek ze dne 1. 4. 2015, podle něhož: „Nutné je též odmítnout i argument stěžovatele spočívající v tom, že plnou moc nelze udělit před zahájením správního řízení.“). Žalobce byl ve „Výzvě k uhrazení určené částky“ ze dne 20. 11. 2015 (viz výše) obeznámen s kompletním do té doby známým skutkovým stavem a byl mj. informován o tom, že ve věci může dojít k zahájení řízení ve věci správního deliktu provozovatele vozidla. Žalobce tak s touto variantou musel počítat, byť uvedl, že automobil řídil v inkriminované době D.. Plná moc tak jednoduše pokrývala jednu z možných procesních variant vývoje věci. Ano, pochybnosti by mohly nastat např. v případě, že by se zmocnění vztahovalo na úkon, příp. řízení, které by nebylo možno z „Výzvy k uhrazení určené částky“ ze dne 20. 11. 2015 dovodit, resp. předpokládat. To ale v souzené věci nenastalo.
27. A nejednoznačnou nedělá z plné moci ze dne 3. 12. 2015 ani zmíněná sp. zn. SZ MMP/283504/15. Ano, lze předpokládat, že případné řízení o správním deliktu

by bylo vedeno pod odlišnou spisovou značkou. Nelze však ani vyloučit variantu se shodnou spisovou značkou, neboť fakt vedení řízení o přestupku a řízení o správním deliktu pod stejnou spisovou značkou nedělá z obou řízení jedno správní řízení. Žalobce nemohl předpokládat, jakou spisovou značkou bude případné řízení o správním deliktu označeno a zvolil tu, kterou znal a kterou byla označena „Výzva k uhrazení určené částky“ ze dne 20. 11. 2015.

28. Soud proto dospěl k závěru, že rozhodující informací v plné moci byla ta, kterou žalobce zmocnil ODVOZ VOZU s. r. o. k zastupování ve správním řízení ve věci správního deliktu provozovatele vozidla dle § 125f a násl. zák. č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů. Text zmocnění byl natolik určitý, že nebylo nutné další výzvy k upřesnění kým a zda bude žalobce zastoupen v řízení o správním deliktu. A pokud prvoinstanční správní orgán takovou výzvu učinil, nelze z toho, že na ni žalobce nereagoval, jakkoliv dovodit, že v řízení o správním deliktu není zastoupen. Zastoupen byl, a to na základě plné moci ze dne 3. 12. 2015. A protože podle § 34 odst. 2 správního řádu platí, že s „výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“ (věta první), přičemž „doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak“ (věta druhá), měly být písemnosti (oznámení o zahájení správního deliktu, oznámení o pokračování správního řízení o správním deliktu, vyrozumění o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí) doručovány žalobcovu zástupci, nikoliv jemu samotnému. Za těchto okolností byl pak vadný závěr žalovaného o opožděnosti podaného odvolání.
29. Soud proto, na základě výše uvedeného, rozhodl tak, že rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 16. 6. 2017, čj. DSH/4650/17, se zrušuje (§ 78 odst. 1 s. ř. s.), a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[V] Náklady řízení

30. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši 13 200 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále z odměny advokáta za tři úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „advokátní tarif“). Za úkony právní služby oceněné plnou výší se považují převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast při jednání soudu dne 26. 6. 2019. Náhradu cestovních výdajů žalobce v této věci neuplatňoval.
31. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň dne 26. 6. 2019

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu